

Ungdomars syn på tro

I takt med att nya generationer föds, försvinner gamla seder och bruk. Vi lunkar sakta mot en mer liberaliserad värld, där mycket mer och mer börjar tas med en klackspark. Detta gäller även religion. Sverige börjar bli mer sekulariserat och tron, som en ordinär företeelse, försvinner alltmer från den viktiga, vardagliga tronen den en gång satt på. Det ger givetvis öppna portar för alla att själv, utan påtryckningar från samhället, välja sin egen väg, antingen som ateist, kristen eller något helt annat,

men gör kanske även att färre blir informerade om just tro, till skillnad från tidigare.

Eftersom ”dagens ungdom” är världen i framtiden, så är det viktigt att höra på vad de har att säga. Jag har därför låtit de få berätta sin egen syn på just religion och tro i sin helhet. Vad är tro egentligen? Är det den där klappen på axeln eller ett eko i mörkret? Är det bara något som andra sysslar med eller ett spektakel baserat på lögn? Fem ungdomar har delat sin mening med vad tro är för just dem.

Linn Ohlin, 17, Sollentuna, finner religion intressant, men tror ej att en gud finns. ”Det gäller inte att få in himlen i huvudet, utan att få in huvudet i himlen – då skulle man se att det endast finns moln där, Gud finns inte.” Linn föraktar dock inte tron och har en egen variant av den. ”Min tro går till ödet, att det är ödet som styr oss. Men jag tycker ändå att det är väldigt intressant att läsa om olika religioner, för att se andra människors syn på Gud.”

Anders Wallin, 17, är inte heller kristen, men menar att tro är något alla behöver. ”Det spelar ingen roll om man är kristen eller ej. Det viktiga är att ha tro i de allra mörkaste ögonblicken, för att kunna stå stark och gå vidare. Jag är inte kristen, men vet att det är viktigt att ha någon sorts tro i livet.”

När jag frågar Sebastian Johansson, 18, från Upplands Väsby, inser han det svåra i att förklara tro, vilket det verkligen är. Sebastian förklarar dock: ”Tro för mig är en hjälpande hand som jag ibland behöver när jag känner mig nere och har det som svårast. Den ger mig aldrig svaren jag söker, men det känns ändå skönt att det finns något, den inget en trygghet att allt kommer bli bra till slut.”

Johanna Malmström, 17, från Sollentuna, ser däremot inte poängen i att tro på högre och övernaturliga makter. ”Att tro på något som inte finns ser jag ingen mening med. Jag tror att folk inbillar sig att det finns något för de vill känna trygghet och känna att det är en del av någonting. Jag tycker aldrig religionen har eller har haft tillräckligt med argument för att få fram en trovärdig bild av hur det skulle kunna finnas en gud.” Johanna menar att det viktiga ligger i något annat. ”Att tro på sig själv tycker jag är det viktiga och att se sig själv som sin egen ’gud.’”

”Tro för mig, det betyder gemenskap. Något att samlas och samtala om.” menar däremot Johan Svensson, 17, från Upplands Väsby. ”För mig, så innebär tro lika mycket själva tanken om Gud, som de människor och aktiviteter den för med sig. Jag ser kyrkan som en mötesplats där människor kan träffas och umgås med en kristen värdegrund. Det är också därför jag är medlem i SMU, jag ser aktiviteterna runtomkring kyrkan som en viktig del av tron.”

Med det uttalandet lämnar jag frågan öppen för diskussion. Hur man än vrider och vänder på det, kommer dock nog ingen någonsin få fram ett konkret svar. Våra liv kantas av häpnadsväckande teknologi och framstående vetenskapsmän, men när vi landar på just ämnen om det

oförklarliga, väljer många att bilda en egen uppfattning. Vissa väljer att tro på ödet, vissa tror på sig själva och jag själv tror att där finns en Gud, men oavsett tro, oavsett individ och oavsett tid, hoppas jag trots allt att alla, i slutet, finner det riktiga svaret.

Vitor Hermansson

